

ВПРОВАДЖЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ ЯК ПРОГРЕСИВНОГО НАПРЯМКУ ЇХ РОЗВИТКУ

студент Чепурний К.В.

В умовах ринкової економічної системи, що склалася в Україні, теорія і практика стратегічного управління ще не набула належного значення і практичного застосування.

Практичне вирішення проблем, пов'язаних з необхідністю забезпечення існування підприємства не тільки сьогодні, а і у перспективі залежить від ступеня засвоєння керівниками і персоналу методології і методів стратегічного управління.

Одним з важливих і домінуючих явищ в стратегічному менеджменті виявляється стратегічне мислення. Стратегічне мислення керівного складу персоналу відображається в понятті "стратегічний рівень" підприємства.

Стратегічний рівень підприємства - це система знань про можливості та обмеження його розвитку, що реалізуються у стратегічних рішеннях. Стратегічний рівень підприємства формують: загальні цілі; стратегії підприємства; переваги системи зовнішнього інвестування; переваги системи постачання; системи фінансування; система мотивації; гнучкість виробництва; переваги системи збуту.

Стратегічні рішення лежать в основі стратегічного менеджменту. Стратегічні рішення характеризуються інноваційністю, напрямленістю на перспективні цілі підприємства, на можливості, на майбутнє, вони потребують певних знань.

Стратегічний менеджмент розглядають як динамічну сукупність взаємозв'язаних управлінських процесів. У його структурі виділяють основні етапи чи завдання, серед яких аналіз середовища вважається вихідним процесом, тому що він забезпечує основу для наступного етапу - визначення місії підприємства.

На наступних етапах стратегічного менеджменту визначаються цілі, розробляється стратегія як інструмент досягнення цілей, реалізуються стратегії і, нарешті, оцінюється діяльність підприємства, аналізуються нові напрямки і вносяться корективи.

Аналіз середовища організації передбачає аналіз ситуації у зовнішньому та внутрішньому середовищі.

В зовнішньому оточенні (макросередовищі) вивчаються фактори, які формують довгострокову прибутковість підприємства і на які організація не може впливати. Аналіз факторів безпосереднього оточення підприємства (на рівні мікрoserедовища)

спрямовано на стан тих складових зовнішнього середовища, з якими організація безпосередньо взаємодіє і за допомогою комунікативних методів може впливати на них.

Для успішного виживання у довгостроковій перспективі менеджери підприємства повинні вміти передбачати те, які труднощі можуть виникнути в майбутньому і які можливості можуть відкритися для нього. Для цього на основі проведеного аналізу зовнішнього та внутрішнього середовища використовують визнаний у всьому світі підхід методу SWOT аналізу, за допомогою якого вдається встановити зв'язок між силою і слабкістю, що властиві будь-якому підприємству, і зовнішніми загрозами і можливостями. На основі чого і складається матриця SWOT, матриця можливостей, матриця загроз і складається профіль середовища.

Наступним етапом завдань стратегічного менеджменту є визначення місії організації.

Формування цілей є наступним завданням стратегічного менеджменту. Ціль встановлюється на основі визначені місії, "бачення" вищого керівництва, позицій, які організація чи підприємство має в зовнішньому середовищі. Мета – це бажані результати для досягнення яких необхідні певні ресурси, зусилля, час і організовані дії.

Важливим завданням стратегічного управління є розробка стратегії підприємства. Стратегія – це план управління підприємством, спрямований на зміцнення своїх позицій на ринку, задоволення потреб і досягнення поставлених цілей.

Вдалу стратегію характеризує: зайняття на ринку сильної позиції; створення підприємства, яке буде здатним працювати в умовах передбачуваних обставин, ризику, потужної конкуренції і наявності внутрішніх проблем.

В процесі виконання четвертого завдання стратегічного менеджменту – реалізації стратегії, здійснюється комплекс дій, що сприяють підвищенню ділової активності в організаційній і фінансовій сферах.

Таким чином, стратегічний менеджмент – це динамічний процес, який знаходиться в постійному русі. Його завдання полягає в пошуку шляхів для покращення існуючої стратегії і контролю її виконання.

Науковий керівник: Павленко О.О.